



**PREZES**  
**URZĘDU OCHRONY**  
**KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**  
*MAREK NIECHCIAŁ*

Warszawa, 11 października 2019 r.

DIH-2.709.28.2019.PŁ

**DECYZJA DIH-2 Nr 51/2019**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm., dalej zwany: Kpa),

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 2 września 2019 r., złożonego przez Radcę prawnego [...] pełnomocnika przedsiębiorcy [...] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą [...] Firma „AN-MAX”, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 26.000,00 zł (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości dla wprowadzonych do obrotu od dnia 6 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 17 kwietnia 2019 r., paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c przywołanej ustawy,

**postanawia**

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości.**

**UZASADNIENIE**

Przy piśmie z dnia 9 września 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie

złożone przez radcę prawnego [...] pełnomocnika przedsiębiorcy [...] wraz z aktami sprawy KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie od dnia 17 do dnia 23 kwietnia 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr Cz -53/KJ/2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego w art. 6d, a także kontrolę przestrzegania obowiązków o których mowa w art. 6b i zakazu z art. 7 ust. 7a ww. ustawy w dodatkowym miejscu wykonywania działalności gospodarczej składzie opału przy ul. [...], należącym do przedsiębiorcy [...] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą [...] Firma „AN-MAX” (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”). Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zostało przekazane osobie upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy podczas kontroli, kopia upoważnienia została włączona do akt sprawy.

Odnosząc się do kontroli przestrzegania art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na podstawie okazanych faktur VAT i paragonów imiennych ustalono, że Przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. W dniu rozpoczęcia kontroli na terenie składu opału przy ul. [...], znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- kostka, w ilości 30 ton, [...],
- orzech Piast, w ilości 50 ton, [...],
- orzech I, w ilości 50 ton, [...],
- orzech II, w ilości 25 ton, [...],
- ekogroszek Karlik, w ilości 200 ton, [...],
- ekogroszek Pieklorz, w ilości 100 ton, [...],
- ekogroszek Retopał, w ilości 50 ton, [...].

Ponadto w toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe w okresie od dnia 5 listopada 2018 r. do dnia 17 kwietnia 2019 r. Strona wystawiała świadectwa jakości od dnia 6 listopada 2018 r. dla sprzedawanych sortymentów węgla kamiennego. Do akt sprawy dołączono kopię pierwszego wystawionego przez Przedsiębiorcę świadectwa jakości nr [...] z 6 listopada 2018 r. dla transakcji sprzedaży udokumentowanej paragonem imiennym nr [...] oraz przykładowe kopie świadectw jakości wraz z wydrukami lub kopiami dokumentów zakupu. Analiza okazanych świadectw jakości wykazała, że są one zgodne ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 października 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, stwierdzili w treści świadectw jakości niedociągnięcia polegające na podaniu wartości parametru, który dla danego sortymentu węgla nie został określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw

stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz wyrażaniu wartości parametrów jakościowych w przedziałach zamkniętych „od – do”. Zgodnie z interpretacją Ministerstwa Energii wskazanie wartości powinno nastąpić przez podanie przedziału jednostronnie domkniętego np. zdolność spiekania max. 20 RI. Pełnomocnik Strony poinformowany o powyższych uchybieniach dokonał poprawek na wystawianych świadectwach jakości i przedłożył wzory świadectw sporządzone zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Energii.

W dniu 5 listopada 2018 r. Strona nie wystawiała świadectw jakości, a co za tym idzie nie przekazywała ich potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii, co narusza art. 6c ust 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym dniu nabywcy otrzymywali dokumenty potwierdzające jakość paliw stałych wystawione przez kopalnie. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi podczas kontroli powyższa sytuacja wynikała z awarii systemu komputerowego, w trakcie kontroli Przedsiębiorca wystawił i doręczył świadectwa jakości klientom, którzy nabyli od niego paliwa stałe w dniu 5 listopada 2018 r. W związku z powyższym Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie objął tej sytuacji decyzją z dnia 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 wymierzającej Stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 26.000,00 zł (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W protokole kontroli Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że na opisaną powyżej okoliczność naruszenia art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez niewystawianie przez kontrolowanego przedsiębiorcę świadectw jakości uzyskali wyjaśnienia od osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, które zostały zawarte w protokole przesłuchania w charakterze świadka przeprowadzonym w dniu 18 kwietnia 2019 r. załączonym do akt sprawy.

Odnosząc się do kontroli przestrzegania art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że do dnia 3 stycznia 2019 r. kontrolowany Przedsiębiorca nie dokumentował faktu przekazania kopii świadectwa jakości. Wyjaśnienia w tej kwestii osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy złożyła w protokole przesłuchania w charakterze świadka załączonym do protokołu kontroli. Od dnia 4 stycznia 2019 r. przedsiębiorca każdą sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, dokumentuje fakturą VAT. Na wystawianym dokumencie znajduje się oświadczenie o przeznaczeniu nabywanych wyrobów węglowych oraz informacja o treści: „Uwaga wydano świadectwo jakości paliw stałych”, do akt kontroli załączono wydruk pierwszej faktury VAT z adnotacją o wydaniu świadectwa jakości oraz kopie faktur VAT z podpisami klientów wystawione w kwietniu.

Odnosząc się do kontroli przestrzegania art. 6c ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że kontrolowany Przedsiębiorca przechowuje świadectwa jakości na terenie składu węglowego.

Ponadto w toku kontroli ustalono, że wielkość obrotu uzyskanego przez przedsiębiorcę z prowadzonej działalności gospodarczej w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli wniosła [...] zł. Powierzchnia składu węglowego wynosi około 2500 m<sup>2</sup> na których można pomieścić maksymalnie 2000 ton węgla kamiennego. Wartość partii paliwa stałego znajdującego się w ofercie kontrolowanego przedsiębiorcy w dniu 17 kwietnia 2019 r. wynosiła [...] zł.

Odnosząc się do kontroli przestrzegania art. 6b ustawy o systemie monitorowania jakości paliw ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca przechowuje oświadczenia oraz kopie potwierdzeń przyjęcia zgłoszenia pośredniczących podmiotów węglowych sporządzone przez Naczelników Urzędów Celnych przedłożone przez kontrahentów nabywających paliwa stałe w celu dalszej odsprzedaży. Do akt sprawy załączono kopie przykładowych oświadczeń i potwierdzeń oraz wydruk listy pośredniczących podmiotów węglowych dostępnych w serwisie internetowym Krajowej Administracji Skarbowej.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca przestrzega zakazów o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i nie wprowadza do obrotu mułów węglowych i flotokoncentratów oraz dowolnych mieszanin węgla kamiennego, brykietów lub peletów, produktów w postaci stałej otrzymywanych w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczonych do spalania, biomasy pozyskanej z drzew i krzewów oraz biomasy roślinnej z rolnictwa zawierających mniej niż 85 % węgla kamiennego. Ponadto ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu niesortowanych paliw stałych oraz takich dla których nie wystawiono świadectwa jakości. Protokół kontroli nr akt KJ-D-Cz.8361.47.2019 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 23 kwietnia 2019 r. o godzinie 14:30. Pełnomocnik kontrolowanego przedsiębiorcy podpisał protokół kontroli bez poprawek i uwag.

Pismem z dnia 16 lipca 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Panią Grażynę Staniowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Grażyna Staniowska Firma „AN-MAX” w Częstochowie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za niewystawianie wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 i 2 ww. ustawy świadectw jakości oraz nieprzekazywania ich uwierzytelnionych kopii nabywcom. W uzasadnieniu Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przytacza ustalenia poczynione w czasie trwania kontroli. Ponadto organ I instancji w treści uzasadnienia podaje, że przedsiębiorcom, którzy nabywali paliwo stałe celem jego odsprzedaży, w tym podmiotom posiadającym status pośredniczącego podmiotu węglowego (PPW), na podstawie okazanych potwierdzeń wystawionych przez organy administracji celnej i skarbowej oraz złożonych oświadczeń, Strona nie wystawiała i nie przekazywała uwierzytelnionych kopii świadectw jakości. W treści zawiadomienia Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie art. 79 § 1 Kpa poinformował

przedsiębiorcę o terminie przesłuchania w charakterze świadka Starszego Inspektora Inspekcji Handlowej, na okoliczność czy w toku kontroli stwierdzono, że Strona nie wystawiała świadectw jakości paliw stałych pośredniczącym podmiotom węglowym oraz podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży paliwa stałego. Organ I instancji poinformował również, że Strona ma prawo brać udział w przeprowadzeniu dowodu, zadawać pytania świadkowi oraz składać wyjaśnienia. Zawiadomienie zostało doręczone Stronie w dniu 18 lipca 2019 r.

W dniu 2 sierpnia 2019 r. o godzinie 11:10 w Katowicach, Zastępca Naczelnika Wydziału Prawno-Organizacyjnego, Kadr i Szkolenia osobiście przeprowadził przesłuchanie Starszego Inspektora Inspekcji Handlowej. Czynność odbyła się w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Strony. Przesłuchanie zostało przeprowadzone na podstawie art. 67 z zachowaniem formalności, o których mowa w art. 68, art. 69 i art. 71 Kpa. Świadek pouczony o treści art. 83 § 1 – 3 Kpa podał, że w dniach od 17 do 23 kwietnia 2019 r. wspólnie z Inspektorem Inspekcji Handlowej prowadził kontrolę w należącym do Strony składzie opału przy ul. [...], dotyczącą świadectw jakości paliw stałych. W punkcie piątym protokołu kontroli opisano sytuację polegającą na niewydawaniu przez kontrolowanego przedsiębiorcę świadectw jakości paliw stałych podmiotom, które zajmują się dalszą odsprzedażą węgla, m. in. posiadającym status PPW. Na tym zeznaniu zakończono. Protokół KJ.8361.47.2019/6dec/19 został odczytany i podpisany w Katowicach o godzinie 11:20 bez poprawek i uzupełnień w tekście.

Osoba upoważniona do reprezentowania Strony w dniu 2 sierpnia 2019 r. złożyła oświadczenie, że zdaniem Przedsiębiorcy z ustawy nie wynika, że ma wystawiać świadectwo jakości dla danego paliwa stałego w sytuacji gdy klient odbiera je bezpośrednio z kopalni. W powyższych przypadkach Przedsiębiorca wystawia fakturę VAT, którą wraz ze świadectwem jakości wystawionym przez kopalnię wysyła do nabywcy. W pozostałych przypadkach gdy paliwa stałe są odbierane ze składu węgla należącego do Strony świadectwa jakości są wystawiane i przekazywane każdemu odbiorcy w tym także przedsiębiorcom posiadającym status pośredniczącego podmiotu węglowego. Zdaniem osoby upoważnionej do reprezentowania Strony ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw miała na celu wyeliminowanie węgla o niskiej jakości. W ocenie Przedsiębiorcy spełnia on ten warunek ponieważ wprowadza do obrotu paliwo certyfikowane pochodzące z PGG Polskiej Grupy Górniczej. Przeprowadzona kontrola, w ocenie Strony, zamiast sprawdzenia, czy ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest przestrzegana skoncentrowała się na drobnych uchybieniach formalnych. Do oświadczenia Pełnomocnik dołączył kopie dwóch faktur VAT z 22 i 29 lipca 2019 r. wystawione dla pośredniczących podmiotów węglowych wraz certyfikatami jakości węgla wystawionymi przez Polską Grupę Górniczą Spółka Akcyjna oraz kopie dwóch faktur VAT z 29 lipca 2019 r. wystawionych dla osób fizycznych wraz wystawionymi dla tych transakcji świadectwami jakości wystawionymi przez Stronę.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 16 sierpnia 2019 r. wydał decyzję sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 nakładającą na Stronę karę pieniężną

w wysokości 26.000,00 zł za wprowadzanie do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, bez wystawiania dla nich świadectwa jakości oraz przekazywania ich poświadczonych kopii nabywcom kupującym te paliwa, co stanowi naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Decyzja została doręczona Stronie w dniu 19 sierpnia 2019 r.

Pismem z dnia 2 września 2019 r. Pełnomocnik Strony radca prawny [...] odwołał się od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 i zaskarżył ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie prawa materialnego polegające na błędnej wykładni i niewłaściwym zastosowaniu przepisu art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez przyjęcie, że Strona wprowadzała do obrotu po dniu 5 listopada 2018 r. paliwo stałe (węgiel) postępując wbrew wskazanym normom prawnym przez wydawanie podmiotom nabywającym paliwa stałe w celu dalszej odsprzedaży zaświadczenia kopalnianego wraz z fakturą sprzedażową w sytuacjach, w których odbierali oni paliwo stałe bezpośrednio z kopalni. Na podstawie art. 138 § 2 Kpa Pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji z określeniem okoliczności jakie należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Pismem z dnia 16 września 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 23 kwietnia 2019 r. nr akt KJ-D-Cz.8361.47.2019 i zgromadzony w trakcie kontroli materiał dowodowy. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na podstawie

powyższych dowodów wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie wymierzenia przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a i c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za niewystawianie wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 i 2 ww. ustawy świadectw jakości oraz nieprzekazywania ich uwierzytelnionych kopii nabywcom. W toku postępowania przeprowadzony został dowód z przesłuchania w charakterze świadka Starszego Inspektora Inspekcji Handlowej, który przeprowadzał kontrolę w składzie opału należącym do Strony. Czynność odbyła się w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Strony. Przesłuchanie zostało udokumentowane w protokole KJ.8361.47.2019/6dec/19, który został odczytany i podpisany w Katowicach o godzinie 11:20 bez poprawek i uzupełnień w tekście. Świadek zeznał, że w punkcie piątym protokołu kontroli opisano sytuację polegającą na niewydawaniu przez kontrolowanego przedsiębiorcę świadectw jakości paliw stałych podmiotom, które zajmują się dalszą odsprzedażą węgla, m. in. posiadającym status PPW. Osoba upoważniona do reprezentowania Strony, po przeprowadzeniu przesłuchania w dniu 2 sierpnia 2019 r. złożyła oświadczenie, że zdaniem Przedsiębiorcy z ustawy nie wynika, że ma wystawiać świadectwo jakości dla danego paliwa stałego w sytuacji, gdy jej klient odbiera je bezpośrednio z kopalni. W powyższych przypadkach Strona wystawia fakturę VAT, którą wraz z świadectwem jakości wystawionym przez kopalnię wysyła do nabywcy. W pozostałych przypadkach, gdy paliwa stałe są odbierane ze składu węgla należącego do Strony świadectwa jakości są wystawiane i przekazywane każdemu odbiorcy w tym także przedsiębiorcom posiadającym status pośredniczącego podmiotu węglowego. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 16 sierpnia 2019 r. wydał decyzję sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 nakładającą na Stronę karę pieniężną w wysokości 26.000,00 zł za wprowadzanie do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, bez wystawiania dla nich świadectwa jakości oraz przekazywania ich poświadczonych kopii nabywcom kupującym te paliwa, co stanowi naruszenia obowiązku z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu faktycznym Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje fakt przeprowadzenia kontroli w dniach od 17 do 23 kwietnia 2019 r., w należącym do Strony składzie opału znajdującym się w [...]. Ponadto wskazany został zakres przedmiotowy przeprowadzonej kontroli. Odnośnie ustaleń poczynionych w trakcie kontroli organ I instancji wskazał, że Przedsiębiorca prowadzi sprzedaż paliw stałych deklарowanych jako spełniające wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). W trakcie kontroli ustalono, że w dniu 5 listopada 2018 r., ze względu na awarię systemu komputerowego Strona nie wystawiała świadectw jakości węgla i nie przekazywała nabywcom ich uwierzytelnionych kopii, co narusza art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W dniu 5 listopada 2018 r. nabywcy paliwa stałego otrzymywali dokumenty z kopalni, określające parametry jakościowe paliwa stałego. W toku kontroli Strona wystawiła i doręczyła świadectwa jakości nabywcom, którzy dokonali zakupu w dniu 5 listopada 2018 r. Ze względu na powyższe Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej sytuacji tej nie objął decyzją z dnia 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19. Wskazano również, że pismem z dnia 16 lipca 2019 r. do Strony

skierowano zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, z pouczeniem o uprawnieniu z art. 10 Kpa, polegającym na prawie do czynnego udziału w postępowaniu, to jest do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Organ I instancji w uzasadnieniu faktycznym wskazuje, że Strona skorzystała z przysługujących jej praw, składając przez Pełnomocnika pismo, w którym stwierdza on, że w jego ocenie nie było konieczne wystawianie świadectw jakości dla paliwa, które jest odbierane bezpośrednio z kopalni, a brak wystawiania świadectw tym odbiorcom stanowi drobne uchylenie formalne. Pełnomocnik oświadczył, że pozostali dystrybutorzy, kupujący paliwo stałe w celu dalszej odsprzedaży na składzie opałowym zawsze otrzymywali świadectwo jakości. W uzasadnieniu faktycznym Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przytacza przepisy prawa znajdujące zastosowanie w sprawie oraz przedstawia wywód o wzajemnej relacji pomiędzy przepisami art. 6b i art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który kończy konkluzją, że art. 6b ww. ustawy nie znajdował zastosowania w tej sprawie. Powyższe zdaniem organu I instancji wynika z faktu, że Strona wprowadzała do obrotu wyłącznie paliwa stałe, spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że dał wiarę twierdzeniom Osoby upoważnionej do reprezentowania Strony zawartym w piśmie z dnia 2 sierpnia 2019 r., co do faktu niewystawiania świadectw jakości tylko tym podmiotom, które odbierały paliwo stałe bezpośrednio z kopalni, a nie ze składu opału, mając na uwadze regulację art. 81a § 1 Kpa, że niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego należy tłumaczyć na korzyść Strony oraz fakt, że twierdzenia te nie pozostają w sprzeczności z opisem zawartym w pkt 5 protokołu kontroli i zeznaniami świadka Starszego Inspektora Inspekcji Handlowej. W dalszej części Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej rozważył możliwość zastosowania art. 189f Kpa i wskazał powody dla których w tej sprawie nie może być zastosowany.

Zważywszy, że jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest określona w art. 7 Kpa zasada prawdy obiektywnej, która nakłada na organy prowadzące postępowanie obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy pod względem faktycznym. Nie może zatem za zgodną z prawem procesowym uchodzić decyzja administracyjna, która została wydana w postępowaniu, w którym nie został należycie wyjaśniony stan faktyczny sprawy (art. 77 § 1 Kpa), a ocena materiału dowodowego nosi znamiona naruszenia art. 80 Kpa. Z mocy art. 80 Kpa organy administracji uprawnione są do swobodnej oceny materiału dowodowego, lecz ocena ta nie może nosić znamion dowolności. Dowody powinny być ocenione we wzajemnej łączności, a ocena materiału dowodowego powinna być pełna i wnikliwa. Organ administracji publicznej rozstrzygając sprawę nie może dokonywać jedynie pobieżnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego, gdyż taka ocena, jeżeli miałaby podlegać kontroli sądu administracyjnego, powinna zostać zdyskwalifikowana jako element nie mogący stanowić podstawy faktycznej zastosowania normy prawa materialnego (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2019 r. sygn. akt I OSK 984/17). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdził, że decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej



nie odpowiada prawu. Żaden z dowodów zgromadzonych przez Inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli, objętych decyzją z dnia 16 sierpnia 2019 r. sygn. KJ-D-Cz.8361.47.2019/6DEC/19 nie potwierdza faktu, że Strona nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych, które były odbierane przez podmioty nabywające je w celu dalszej odsprzedaży bezpośrednio z kopalni. Organ odwoławczy przeanalizował także zapis pkt 5 protokołu kontroli, w którym rzekomo opisano sytuację nie wystawiania przez Stronę świadectw jakości dla paliw stałych nabywanych w celu dalszej odsprzedaży. Protokół kontroli nr akt KJ-D-Cz.8361.47.2019 z dnia 23 kwietnia 2019 r. zawiera w punkcie 5 zapis w brzmieniu: „W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwo stałe z przeznaczeniem do dalszej sprzedaży kilkudziesięciu podmiotom gospodarczym. Na powyższą okoliczność pełnomocnik okazał kopie potwierdzeń przyjęcia powiadomień pośredniczących podmiotów węglowych sporządzone przez Naczelników Urzędów Celnych na terenie kraju oraz oświadczenia przedsiębiorców potwierdzających prowadzenie działalności polegającej na sprzedaży paliwa stałego. Powyższe dokumenty kontrolowany przechowuje przez okres minimum 5 lat. Przykładowe kopie oświadczeń oraz potwierdzeń przyjęcia powiadomień pośredniczących podmiotów węglowych w załączeniu do akt sprawy. Do akt sprawy załączono również wydruk pośredniczących podmiotów węglowych dostępny w serwisie Krajowej Administracji Skarbowej, w którym uwidoczniono podmioty gospodarcze dla których oświadczenia dołączono do akt sprawy.” Analiza treści powyższego zapisu prowadzi do wniosku, że Strona odbiera od swoich klientów posiadających status Pośredniczącego Podmiotu Węglowego kopie potwierdzeń przyjęcia zgłoszenia sporządzone przez Naczelników Urzędów Celnych na terenie kraju oraz oświadczenia przedsiębiorców o prowadzeniu działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży paliw stałych, które zamierza przechowywać przez 5 lat. Powyższe oznacza, że Strona wypełnia dyspozycję zawartą w przepisie art. 6b ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie zawarte w protokole kontroli, że Przedsiębiorca nie wypełniał obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli że nie wystawiał świadectw jakości dotyczy dnia 5 listopada 2018 r., co zostało wyjaśnione w treści protokołu przesłuchania osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, który został sporządzony w dniu 18 kwietnia 2019 r. i dołączony do akt kontroli. Ponadto w materiale dowodowym znajdują się świadectwa jakości wystawione w dniu 18 kwietnia 2019 r. dotyczące paliw stałych wprowadzonych do obrotu w dniu 5 listopada 2018 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej opisanego powyżej zdarzenia nie objął decyzją z dnia 16 sierpnia 2019 r.

Organ odwoławczy po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdził, że Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w trakcie kontroli, skutkiem czego decyzja z dnia 16 sierpnia 2019 r. nie odpowiada prawu.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie jednak z innych przyczyn niż wskazane przez

Pełnomocnika Strony. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgadza się z argumentacją Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dotyczącą stosowania przepisów art. 6b i art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do używania w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest zobowiązana do przestrzegania norm wskazanych w art. 6c. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”. Zgodnie zaś z ust. 2 kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że sformułowanie: „każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe” oznacza również przedsiębiorców nabywających od Strony paliwa stałe w celu dalszej odsprzedaży, jeżeli paliwo stałe jest przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, którzy odbierają paliwo stałe bezpośrednio z kopalni. Bowiem Strona jest podmiotem wprowadzającym do obrotu paliwo stałe i na niej ciąży obowiązek wystawienia świadectwa jakości. W sytuacji opisanej powyżej, przekazywanie nabywcom, certyfikatu jakości wystawionego przez kopalnię (producenta, diler, importera) na rzecz Strony nie stanowi realizacji obowiązków o których mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W związku z powyższym organ odwoławczy uznał za chybioną argumentację Pełnomocnika Strony o znikomości naruszenia polegającego na nie wystawianiu i nie wydawaniu świadectw jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w sytuacji, gdy nabywca odbiera to paliwo stałe bezpośrednio z kopalni.

W konsekwencji niezasadny jest podniesiony w odwołaniu zarzut nałożenia kary pieniężnej, której wysokość była krzywdząca z uwagi na niezastosowanie art. 189 f § 1 Kpa.

Reasumując, organ odwoławczy zobowiązany jest do uchylecia zaskarżonej decyzji w całości i umorzenia postępowania pierwszej instancji, jeżeli stwierdzi, że postępowanie pierwszoinstancyjne było chociażby w części bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa). Zaś postępowanie staje się bezprzedmiotowe, jeżeli w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego (podmiotu, przedmiotu, podstawy prawnej) będącego przedmiotem postępowania (por. wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt II GSK 419/10).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w momencie wszczęcia było ono bezprzedmiotowe. Bowiem Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wykazał zgodnie z regułą prawdy obiektywnej, że Strona dopuściła się naruszenia polegającego na nie wystawianiu świadectw jakości dla podmiotów nabywających od niej paliwo stałe w celu dalszej odsprzedaży, które odbierały węgiel kamienny bezpośrednio z kopalni. Okoliczności tej nie potwierdza żaden dowód pozyskany w trakcie kontroli.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo

pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Anna Janiszewska*  
*Dyrektor*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1/ [...].
- 2/ [...].
- 3/ aa.